خبر بد برای فلیک و بارسلونا

خبر خوش برای رئال مادرید و فرانسه

اولمو به ال کلاسیکو نمی‌رسد

مصدومیت امباپه جدی نیست

دنی اولمو، ستاره بارسلونا که در تمرین تیم ملی اسپانیا دچار مصدومیت شده، به احتمال زیاد در دیدار ال کلاسیکو برابر رئال مادرید را از دست خواهد داد. اولمو در جریان تمرینات تیم ملی اسپانیا در لاس روساس دچار مصدومیت شد. این مصدومیت باعث شد که او تمرینات را ترک کند و حضورش در بازی های آینده باشگاه بارسلونا، از جمله ال کلاسیکو مقابل رئال مادرید، به شدت در هاله ای از ابهام قرار بگیرد. آزمایش های پزشکی، ازجمله MRI، وجود یک آسیب دیدگی عضلانی را تأیید کردند. به همین دلیل، اولمو بازی های آینده اسپانیا مقابل گرجستان در اراجه و بلغارستان در وایادولید را از دست خواهد داد. تصور ابتدا این بود که مصدومیت او جدی نیست و او می تواند برای بازی های پیش روی بارسلونا آماده باشد، اما حالا طبق گفته نزدیکان تیم ملی اسپانیا، مصدومیت اولمو جدی تر از چیزی است که انتظار می رفت و حتی اگر تا ال کلاسیکو بتواند مراحل بهبودی را طی کند، باز هم احتمال حضورش در این دیدار بسیار حساس کم است. اگرچه باشگاه هنوز امید دارد که او برسد. قبل از دیدار مقابل رئال مادرید، بارسلونا دو بازی دارد؛ دیدار لیگ مقابل خیرونا و بازی لیگ قهرمانان اروپا مقابل المپیاکوس.

کیلیان امباپه با مصدومیت جدی مواجه نیست و این هفته به تمرینات رئال مادرید بازخواهد گشت. این مهاجم علی پوش فرانسوی پس از احساس ناراحتی در ناحیه مچ پای چپ در دیدار جمعه شب تیم ملی فرانسه برابر تیم ملی آذربایجان که باعث تعویض او در دقایق پایانی شد، به مادرید برگشته است تا توسط تیم پزشکی باشگاه رئال معاینه شود. طبق بررسی پزشکان رئال مادرید، مصدومیت این بازیکن جدی نیست. او از آخر هفته همراه سایر هم تیمی هایش به تمرینات بازخواهد گشت و بنابراین قادر خواهد بود در دیدار بعدی رئال مادرید که روز یکشنبه هفته آینده مقابل خافه در ورزشگاه کولیسئوم برگزار خواهد شد، به میدان برود. فرانکو ماستانتونو نیز به دلیل کشیدگی عضلانی که در اصل خفیف ارزیابی شده است، از اردوی تیم ملی آرژانتین به مادرید بازمی گردد. بااین حال، این هافبک آرژانتینی در روزهای آینده تحت درمان فیزیوتراپیست های باشگاه قرار خواهد گرفت و با توجه به روند بهبودی اش، مشخص خواهد شد که آیا می تواند در دیدار مقابل خافه حضور داشته باشد یا نه.

بازگشت NBA به چین پس از ۶ سال ممنوعیت

بکام و جکی چان در آشتی کنان بسکتبالی

مژده رنگیان

لیگ حرفه‌ای بسکتبال آمریکا (NBA) پس از شش سال ممنوعیت غیررسمی در چین، بار دیگر به این کشور بازگشته است. پس از یک دوره پرتنش سیاسی، بسکتبال دوستان چینی بار دیگر توانستند بازی تیم های NBA را از نزدیک تماشا کنند. دیدار تدارکاتی میان فینیکس سانز و بروکلین نتس در شهر ماکائو برگزار شد؛ رویدادی که بسیاری آن را بازگشت رسمی NBA به چین پس از سال ۲۰۱۹ توصیف کرده‌اند.

● ممنوعیت از ۲۰۱۹

محبوبیت بسکتبال در چین چشمگیر است و طبق برآوردهای NBA، حدود ۳۰۰ میلیون نفر در این کشور به‌طورمنظم این ورزش را دنبال یا بازی می‌کنند؛ اما روابط میان چین و NBA در سال ۲۰۱۹ و پس از انتشار توئیتی از سوی دیوی مورری، مدیر وقت تیم هیوستون راکتس، در حمایت از معترضان هنگ‌کنگی به شدت تیره شد. در پی آن، دولت چین پخش بازی‌های NBA را از تلویزیون دولتی متوقف شد و بسیاری از شرکت‌های چینی همکاری تجاری خود با این لیگ را لغو کردند.

● بازگشت به حالت آتش‌بس

اکنون با برگزاری بازی‌های پیش‌فصل در ماکائو و به‌زودی در سرزمین اصلی چین، به نظر می‌رسد روابط دوطرف به حالت عادی بازگشته است. در بازی روز جمعه چهره‌هایی چون یائو مینگ، جکی چان، دیوید بکام و جک ما حضور داشتند. همچنین لیگ NBA در محل بازی «خانه NBA» را برای هواداران برپا کرد؛ فضایی شامل غرفه‌های برندها، بازی‌های تعاملی و فروشگاه‌های محصولات رسمی. مالک تیم بروکلین نتس، جو تسای از بنیان‌گذاران شرکت علی‌بابا، نقشی کلیدی در برگزاری این بازی‌ها داشت. مدیر تیم، شان مارکس، نیز گفت که این سفر «فرصتی برای گسترش تعامل فرهنگی و آشنایی بازیکنان آمریکایی با تاریخ و جامعه ماکائو» است.

● قول برگزاری بازی‌ها در خاک چین

ان بی‌ای هم‌زمان با آغاز این رویداد، از تفاهم‌نامه‌ای جدید با انجمن بسکتبال چین (CBA) خبر داد که به موجب آن، تیم‌های چینی می‌توانند در آمریکا رقابت کنند و بازیکنان مستعد چینی در برنامه‌های آموزشی NBA شرکت خواهند کرد. همچنین طبق برنامه اعلام‌شده، دیدارها در سالن جدید حتی تساوی مقابل نیجریه برای بنین کافی خواهد بود تا این اتفاق تاریخی رقم بخورد.

● ممنوعیت از ۲۰۱۹

محبوبیت بسکتبال در چین چشمگیر است و طبق برآوردهای NBA، حدود ۳۰۰ میلیون نفر در این کشور به‌طورمنظم این ورزش را دنبال یا بازی می‌کنند؛ اما روابط میان چین و NBA در سال ۲۰۱۹ و پس از انتشار توئیتی از سوی دیوی مورری، مدیر وقت تیم هیوستون راکتس، در حمایت از معترضان هنگ‌کنگی به شدت تیره شد. در پی آن، دولت چین پخش بازی‌های NBA را از تلویزیون دولتی متوقف شد و بسیاری از شرکت‌های چینی همکاری تجاری خود با این لیگ را لغو کردند.

● دیپلماسی ورزشی، فرهنگی، اقتصادی

این بازگشت را بسیاری از کارشناسان نه فقط یک اقدام ورزشی، بلکه نوعی دیپلماسی فرهنگی و اقتصادی می‌دانند. چین با بیش از ۸۰۰ میلیون طرف‌دار بسکتبال و یکی از بزرگ‌ترین بازارهای تلویزیونی دنیا، برای NBA اهمیتی راهبردی دارد. طبق اعلام آسوشیتدپرس، بازگشت Nets و Suns می‌تواند درآمد رسانه‌ای لیگ را تا ۱۵ درصد افزایش دهد و اسپانسرهای آسیایی را دوباره فعال کند. بااین حال، برخی منتقدان هشدار داده‌اند که بازگشت NBA به چین ممکن است با حساسیت‌های سیاسی جدیدی همراه باشد، به‌ویژه در شرایطی که روابط واشنگتن و پکن هنوز کاملاً پایدار نیست. در سوی دیگر، برای میلیون‌ها طرف‌دار بسکتبال در چین، این بازگشت نشانه‌ای از عادی شدن روابط ورزشی و فرصتی دوباره برای تماشای ستارگان NBA از نزدیک است؛ بازگشتی که می‌تواند فصل تازه‌ای از همکاری اقتصادی، فرهنگی و ورزشی میان دو قدرت بزرگ دنیا رقم بزند.

وزنه‌برداری ایران بر بام جهان

تیم ملی وزنه‌برداری ایران که با ۸ ورزشکار در نودمین دوره رقابت‌های قهرمانی جهان شرکت کرده بود، با کسب ۶ مدال طلا، نقره و برنز و ۳۸۸ امتیاز عنوان قهرمانی جهان را از آن خود کرد. عبدا... بیرانوند در دسته ۷۹ کیلوگرم، ایلیا صالحی در ۸۸ کیلوگرم، علی عالی‌پور و علی‌رضا معینی در ۹۴ کیلوگرم، علیرضا نصیری و ابوالفضل زارع در ۱۰۲ کیلوگرم و علی داودی و آیت شریفی در فوق سنگین ترکیب تیم ایران را تشکیل می‌دادند. در این مسابقات علیرضا معینی موفق به کسب مدال طلای یک‌ضرب و مجموع ۲ ضرب شد، علی عالی‌پور هم به مدال نقره یک‌ضرب رسید. علیرضا نصیری هم موفق به کسب دو مدال نقره در ۲ ضرب و مجموع شد. آیت شریفی از حضور در مسابقات انصراف داد و علی داودی هم توانست با همان مدال برنز یک ضرب قهرمانی جهان را به دست آورد. به این ترتیب تیم ایران با کسب ۳۸۸ امتیاز پس از ۸ سال عنوان قهرمانی تیمی را از آن خود کرد. آخرین بار تیم ملی وزنه‌برداری ایران در سال ۲۰۱۷ عنوان قهرمانی جهان را کسب کرده بود.

ساختار دفاعی تیم ملی همچنان بزرگ‌ترین مشکل تیم قلعه‌نویی است

این تیم جای دفاع ندارد!

حمیدرضا معصومیان

فوتبال ایران

امیر قلعه‌نویی از زمان تصدی سکان هدایت تیم ملی روی چند مسئله همواره تأکید کرده که هیچ‌کدام آن‌چنان‌که باید وشاید اجرایی نشده است. هجومی بازی کردن تیم ملی، تعیین ساختار منطقی دفاعی و جوان‌کردن تیم ملی فوتبال، سرفصل مهم‌ترین صحبت‌های سرمربی تیم ملی بوده که به گواه بازی‌هایی که از این تیم دیده‌ایم، هیچ‌وقت به معنای واقعی اجرایی نشده است. در این میان مسئله ساختار تیم ملی موضوعی است که بارها از سوی منتقدان تیم ملی مطرح شده و درباره آن صحبت‌های فنی زیادی شده است؛ ساختاری که به نظر فقط روی کاغذ وجود دارد و در مستطیل سبز آنچه دیده می‌شود، نه تنها ساختار نیست. بلکه بی‌برنامگی و به هم‌ریختگی مفرط است که با جابه‌جایی زیاد بازیکنان، تشدید هم می‌شود. تیم ملی برجای‌مانده از دوران کی‌روش و حتی اسکوچیچ که به‌راحتی گل نمی‌خورد، حالا به‌سختی می‌تواند دروازه خودش را بسته نگه دارد و توجیه قلعه‌نویی که «فوتبالمه دیگه» را هیچ کس قبول نمی‌کند. تیم ملی هشت ماه تا جام جهانی هنوز نتوانسته است سروشکل درستی بگیرد و نوع عملکرد آن جایی برای دفاع باقی نگذاشته است.

● **تغییرات جدید مقابل روسیه هم جواب نداد**

تیم ملی بار دیگر در مسابقه‌ای که سنگ محک قابل قبولی برای ارزیابی عملکرد بازیکنان خط دفاعی و همین‌طور ساختار دفاعی بود، در تثبیت کلین‌شیت ناکام ماند. سرمربی تیم ملی که همواره تغییراتی مداوم را در خط دفاعی چهارنفره‌اش ایجاد کرده تا بتواند به بهترین آرایش در جام جهانی دست پیدا کند، در مصاف با روسیه تصمیم عجیبی گرفت و در حضور نفراتی همچون محمدامین حنزاوی و محمدمهدی زارع که در اردوهای پیشین تیم ملی هم حاضر بوده‌اند، ترجیح داد از حسین ابرقویی به عنوان زوج شجاع خلیل‌زاده در ترکیب اصلی بهره ببرد که چند مسابقه خوب در فصل پرحاشیه و جنجالی پرسپولیس با وحید هاشمیان داشته است. این تصمیم البته جواب نداد و ناهماهنگی حسین ابرقویی و شجاع خلیل‌زاده در پوشش‌ها و آفسایدگیری به ویژه روی گل اول روسیه به وضوح دیده شد.

● **تیم ملی، چپ‌وراست ندارد**

تیم ملی درحالی با امیر قلعه‌نویی آماده حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ می‌شود که نگرانی‌هایی جدی درباره ساختار و نفرات خط دفاعی وجود دارد. از زمان حضور امیر قلعه‌نویی از بازیکنان متعددی در پست دفاع مرکزی استفاده شده که هیچ‌کدامشان نسخه مطمئنی نشان نداده‌اند. در پست دفاع راست و چپ هم ماجرا از این بدتر است و بازیکنان مختلفی طی نزدیک به دو سال مربیگری امیر قلعه‌نویی در این دو پست مورد استفاده قرار گرفته‌اند؛ ولی هنوز این تغییرات متوالی نه‌تنها به نتیجه خاصی نرسیده که ابهامات را نیز بیشتر کرده است. به عنوان مثال تا همین چند وقت پیش قرار نبود رامین رضاییان دیگر به تیم ملی فراخوانده شود، اما حالا در هر مسابقه تدارکاتی جلوتر از رقیبان خود نظیر آریا یوسفی جوان در ترکیب اصلی قرار می‌گیرد. به تازگی بازگشت دانیال اسماعیلی فر که چند دقیقه‌ای مقابل روسیه بازی کرد، حل این پازل را دشوارتر هم کرده است. در پست دفاع چپ که وضعیت نگران‌کننده شده و بازیکنان مدنظر کادر فنی اصلا شرایط خوبی در تیم‌های باشگاهی خود ندارند. در مصاف با روسیه علی نعمتی درحالی در این پست بازی کرد که در تیم باشگاهی خود به عنوان مدافع میانی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

● **رد پای «شجاع» روی گل‌های خورده**

قلعه‌نویی عاشق بازیکنان سال خورده است. این موضوعی است که در حضور کم‌وبیش سه‌ساله‌اش در تیم ملی، بارها آن را ثابت کرده است. در این میان، اعتقاد خاصی هم به شجاع خلیل‌زاده سی‌وشش ساله دارد که مسن‌ترین بازیکن تیم ملی به شمار می‌رود. او برنامه‌های خطوط دفاعی اش را حول محور شجاع جیده، ولی مشخصا خلیل‌زاده برای عهده‌داری عنوان فرماندهی خط دفاعی ایران، کاستی‌هایی دارد. نوسان مکرر نمایش شجاع در قلب خط دفاعی باعث شده تا ساختار این خط به هم بریزد. او در جدال‌های قبلی تیم ملی هم اشتباه‌های انژگدار‌ی روی تعدادی از گل‌های دریافتی داشت که نشان می‌دهد تجربه، برایش تضمین ۱۰۰ درصدی به همراه نیاورده است.

● **مسئله بیرانوند**

نیاز به داده‌های آماری زیادی نیست تا مشخص شود علیرضا بیرانوند بدترین بازیکن ایران در جدال با روسیه بود. آنچه مشخص است، این است که بیرانوند که یکی از مهم‌ترین اجزای ساختار دفاعی تیم ملی به شمار می‌رود، از روزهای اوجش فاصله زیادی گرفته است. موضوع مهمی که درباره علیرضا بیرانوند وجود دارد، نه نمایش بد او در جدال با روسیه، بلکه آینده مبهمش در فوتبال ایران است. او یک ماه از محرومیت چهارماهه‌اش را سپری کرده و اگر دادگاه عالی ورزش، رأی کمیته استیناف فوتبال ایران را تأیید کند، آن وقت باید سه ماه دیگر خانه‌نشین شود.

● **حفره بزرگ در قلب تیم ملی**

امیر قلعه‌نویی روزهای نخست درحال فرار از پذیرش این واقعیت بود که ساختار دفاعی تیمش ایراد‌های بزرگی دارد؛ ولی رفته‌رفته تسلیم شد و حتی برنامه‌ای چیدتا در یک مینی‌کمپ بتواند فقط با مدافعان مدنظرش در تهران تمرین کند. مینی‌کمپ وعده داده شده هرگز برگزار نشد تا ضعف‌های خط دفاعی پابرجا بماند و این روزها برطرف نشود. قلعه‌نویی با تصور اینکه با جابه‌جایی مهره‌ها در قلب خط دفاعی می‌تواند بخشی از این معضل را از بین ببرد، رو به آزمون‌وخطا آورد و در تلاش برای زوج‌سازی برآمد؛ نتیجه ولی تابه‌الان بی‌فایده بوده و ایران که روزگاری یکی از منسجم‌ترین خطوط دفاعی در آسیا را داشت، با یک حفره بزرگ در قلب خط دفاعی‌اش مواجه شده است. حفره‌ای که باید تا جام جهانی برطرف شود، وگرنه ممکن است این بار گزاره «فوتباله دیگه» برای امیر قلعه‌نویی گران تمام شود.

موج جدایی ها در لرخ پوزنان به سود پرسپولیس

بعد از نمایش ضعیف چپ پاها در ترکیب تیم ملی

قلی‌زاده شاید زمستان سرخ شود

میلاد محمدی سرجایش برگشت

باشگاه لرخ پوزنان ممکن است در ماه های آینده با تغییرات بزرگی در ترکیب خود روبه رو شود و برخی از بازیکنان کلیدی اش را از دست بدهد. بر اساس گزارش رسانه های لهستانی، چند چهره مهم تیم قهرمان فصل گذشته ممکن است به زودی به دنبال جدایی باشند و حتی یکی از آن ها در پنجره نقل‌وانتقالات زمستانی راهی تیمی دیگر شود. روزنامه نگار لهستانی میشال کورک در گزارشی برای وب سایت محلی پوزنان نوشته است: در صورت ناکامی لخ در دستیابی به اهداف بزرگ فصل، از جمله رقابت برای قهرمانی لیگ و صعود در اروپا، احتمال خروج چند بازیکن اصلی بسیار زیاد خواهد بود. به‌گفته منابع نزدیک به باشگاه، برخی از این بازیکنان از مدت ها قبل زیر نظر تیم هایی از اروپای غربی قرار دارند و با توجه به افزایش ارزش بازارشان، احتمال دارد مدیران لخ برای جلوگیری از خروج آزاد، با انتقال زودتر آن ها موافقت کنند. به این ترتیب علی قلی‌زاده نیز که در پنجره های قبلی به پرسپولیس نزدیک بود و با مخالفت باشگاه لهستانی به ایران برنگشت، ممکن است پیش از پایان قرارداد ش در پایان فصل یک انتقال بزرگ را تجربه کند.

بعد از نمایش ضعیف تیم ملی برابر روسیه و عملکرد نا موفق تیم ملی در نسبت چپ فاز دفاعی، امیر قلعه نویی بار دیگر میلاد محمدی را به تیم ملی دعوت کرد. یکی از انتقاد های مطرح شده علیه فهرست تنظیم شده از سوی قلعه نویی، بحث ناترازی بازیکن بود؛ به طوری که در نسبت دفاع راست، آریا یوسفی درکنار رامین رضاییان و دانیال اسماعیلی فر به اردوی ملی دعوت شدند، اما در نسبت دفاع چپ هیچ خبری از حضور یک مدافع چپ تخصصی نبود! قلعه نویی در نسبت دفاع چپ روی حضور علی نعمتی وامید نورافکن حساب بازکرده بود، آن هم در حالی که نعمتی در فولاد در نسبت دفاع میانی بازی می کند و نورافکن هم در سیاهان در قامت هافبک میانی کارش رابیش می برد. میلاد محمدی آخرین بار در فیفادی ماه ژوئن به اردوی ملی فراخوانده شد که پس از اخراج برابر قطر، شانس رویارویی باکره شمالی را از دست داد و در فیفادی اخیر برای حضور در تورنمنت کافا نیز دعوت نشد. حالا این مدافع چپ پا که به طرز عجیبی در تیم باشگاهی اش پرسپولیس در نسبت غیرتخصصی به کار گرفته می شود، قرار است به کمک تیم ملی در فاز دفاع چپ بیاید.

مشکل هیاتیت Bمجوز بازی نگرفت و سپس دچار مصدومیت عضلانی شد که شش هفته تیم را از حضور او محروم کرد. هرچند بسیاری معتقدند این مصدومیت اوربه مصلحتی بوده، اما شنیده‌ها حاکی از آن است که مدافع برخاصیه سرخ‌ها فعلا توان تمرین هم ندارد. بیفوما، و اوروئوف هم با مصدومیت های متوالی مواجه بوده‌اند. سرلک، هافبک دفاعی پرسپولیس، نیز به دلیل آسیب دیدگی، برخی بازی‌ها را از دست داده است. این مجموعه مصدومیت‌ها، ضعف در برنامه‌ریزی بدنی، پیشگیری از آسیب و مدیریت دوره نقاهت بازیکنان را نشان می‌دهد و تکرار چنین مشکلاتی می‌تواند آسیب‌های جبران‌ناپذیری به عملکرد تیم وارد کند.

● اختلافات و شفافیت پایین

اضافه‌شدن یک فیزیوتراپ جدید بدون هماهنگی با رئیس کمیته پزشکی، فرید زرینه، باعث ایجاد اختلافات داخلی در کادر پزشکی شده است. همچنین، اطلاعات شفافی درباره وضعیت مصدومان منتشر نمی‌شود. کاهش شفافیت باعث فشار روانی بر بازیکنان و مربیان شده و اعتماد هواداران به مدیریت باشگاه را کاهش داده است. این مسئله، یک چالش مدیریتی بزرگ است که باید هرچه‌سریع‌تر اصلاح شود.

مصدومیت رضا شکاری و بحران کادر پزشکی پرسپولیس این‌روزها تبدیل به معضل جدید هواداران شده است

اشتباهات تکراری، نگرانی جدید

احسان سرفرازی

فوتبال ایران

غیبت بازیکنان کلیدی و سابقه مشکلات پزشکی، عملکرد سرخ‌ها را تهدید می‌کند. باشگاه پرسپولیس این‌روزها با بحران‌های مکرر مصدومیت بازیکنانش دست‌وپنجه نرم می‌کند. نگرانی‌ها از وضعیت کادر پزشکی باشگاه به حدی رسیده که نه‌تنها هواداران، بلکه کارشناسان فوتبال نیز نسبت به مدیریت سلامت بازیکنان ابراز تردید می‌کنند. تازه‌ترین نمونه این مشکلات، مصدومیت رضا شکاری، هافبک خلاق تیم است که پس از بازی با فولاد خوزستان دچار آسیب‌دیدگی در ناحیه کمر شد، اما بازگشت زودهنگام به تمرینات باعث تشدید آسیب و طولانی‌ترشدن دوره غیبت او شد. شکاری این فصل جزو خریدهای موفق سرخ‌ها محسوب می‌شد و غیبت او کار وحید هاشمیان را برای چیدن یک اسکوادکامل، سخت‌تر از قبل می‌کند.

● مصدومیت شکاری؛ از امید تا توقف

رضا شکاری پس از سه بازی ابتدایی لیگ برتر و نمایش‌های قابل قبول، در تمرینات پس از بازی با فولاد دچار درد شدید در کمر شد. کادر پزشکی ابتدا اعلام کرد که با یک یا دو هفته استراحت، بازیکن می‌تواند به میدان بازگردد، اما بازگشت زودهنگام او به تمرین باعث تشدید آسیب‌دیدگی شد و اکنون دست‌کم دو تا سه هفته دیگر قادر به همراهی تیم نخواهد بود. بااین‌شرایط، بعید است شکاری در دیدارهای پیش‌رو مقابل خیبر خرم‌آباد و ذوب‌آهن حاضر شود. غیبت او به‌ویژه در خط میانی، ریتم بازی سرخ‌ها در خط میانی را تحت‌تأثیر قرار خواهد داد؛ اتفاقی که باتوجه به وضعیت پرسپولیس در جدول، چندان خوشایند هواداران نیست و سکوها در ادامه شاید فشار بیشتری از قبل روی مدیریت این باشگاه وارد کنند.

● لیست پرویمان مصدومان سرخ‌پوش

محمد عمری که با هرار امیدوارزو از افلیوش به خانه خود شی برگشته بود، در ابتدای فصل و پیش از شروع بازی‌های لیگ دچار آسیب‌دیدگی شد. تشخیص اولیه نادرست و درمان نکردن دقیق باعث شد زمان بازگشت او به ترکیب طولانی شود و حتی برخی بازی‌های مهم لیگ را از دست بدهد. سرز اوریه، مدافع خارجی پرسپولیس، ابتدا به دلیل غیبت طولانی بازیکنان کلیدی مانند شکاری، عمری، اوریه و سرلک تأثیر مستقیمی بر ترکیب و هماهنگی تیم دارد. کاهش عملکرد خط حمله و خط دفاع، افت نتیجه‌گیری و فشار روانی روی بازیکنان و کادر فنی از پیامدهای واضح این مشکلات است. همچنین، استمرار این روند می‌تواند اعتماد هواداران را کاهش دهد و محیط روانی تیم را تحت‌تأثیر قرار دهد؛ موضوعی که در طول یک فصل می‌تواند حتی به نتایج درخشان تیم آسیب بزند. باشگاه پرسپولیس باید برای جلوگیری از آسیب‌های بیشتر اقدامات جدی‌تر انجام دهد.

+ بازنگری کامل در کادر پزشکی و بررسی کارایی فنی تیم پزشکی، بهبود روش‌های تشخیص و درمان آسیب‌ها، برنامه‌ریزی دقیق برای پیشگیری از مصدومیت‌های مکرر و افزایش شفافیت در اطلاع‌رسانی به هواداران و رسانه‌ها جزو مواردی است که مدیریت باشگاه برای اجرای آن‌ها باید برنامه ویژه‌ای داشته باشد. بدون انجام این اصلاحات، نه‌تنها عملکرد تیم کاهش خواهد یافت، بلکه اعتبار باشگاه نیز در میان هواداران و جامعه فوتبال آسیب خواهد دید.

● پرسپولیس نیازمند اصلاحات سریع

فوتبال جهان

رکورد گینس اتریش

همه بازیکنان اصلی اتریش که در ترکیب ابتدایی برابر سن مارینو به میدان رفتند، حداقل در یک گل مشارکت داشتند. پیروزی ۱۰ بر اتریش در این بازی همراه با این رکورد جالب شد تا در گینس هم ثبت شود.

شمال آفریقا در آمریکا

تیم ملی الجزایر با برتری ۳ بر۱ برابر سومالی، صعودش به جام جهانی ۲۰۲۶ را قطعی کرد و پس از دوازده سال، بار دیگر به بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان بازمی‌گردد. این اتفاق درحالی افتاد که پیش از این تیم‌های مصر و مراکش هم به جام جهانی رفته‌اند. تا نقربیا همه تیم‌های شمال آفریقا مسافر آمریکا شوند.

معجزه بنین

تیم فوتبال بنین با پیروزی ۱ بر۰ خارج از خانه مقابل رواندا، خود را به صدر جدول گروه C رساند و در آستانه صعود به جام جهانی قرار گرفت. این کشور گمنام آفریقایی اگر آفریقای جنوبی در هفته آخر رواندا را باکال‌های زیاد شکست ندهد، به جام جهانی صعود می‌کند؛ حتی تساوی مقابل نیجریه برای بنین کافی خواهد بود تا این اتفاق تاریخی رقم بخورد.

مثلث MSN در اینترمیامی

اینترمیامی با برنامه ریزی برای جذب نیمار قصد دارد مثلث افسانه‌ای MSN (مسی، سوارز، نیمار) را که روزگاری در بارسلونا رکبار هم بازی می‌کردند، در لیگ حرفه‌ای آمریکا دوباره شکل دهد. اینترمیامی به دنبال جذب نیمار است که از زمان بازگشتش به سانتوس در اوایل امسال میلادی با مصدومیت دست وپنجه نرم کرده است. مسی، نیمار و سوارز در بارسلونا و زیر نظر لوئیس انریکه توانستند سه‌گانه را به دست بیاورند.

زردپوشان اسکاندیناوی و خطر از دست‌رفتن یک جام‌جهانی دیگر

سوئیس اوضاع سوئد را بحرانی کرد

گروه. سوئیس با ۹ امتیاز از سه بازی، قاطعانه صدرنشین است. آن‌ها با پیروزی‌های قاطع مقابل اسلوونی و کوزوو و حالا این برد خارج از خانه، دروازه صعود مستقیم را برای خود نیمه باز گذاشته‌اند. دروازه‌بانان سوئیسی هنوز گلی نخورده‌اند و دفاعشان همچون دیواری نفوذناپذیر عمل می‌کند.

در مقابل، سوئد با یک امتیاز، پس از شکست مقابل کوزوو، تساوی بدون گل مقابل اسلوونی و حالا با این باخت تلخ مقابل سوئیس، در قعر جدول قرار دارد. کوزوو با چهار امتیاز و اسلوونی با دو امتیاز حداقل رقبای دست‌یافتنی به نظر می‌رسند. باوجود اینکه فقط سه بازی باقی مانده است، سوئد باید دست‌کم چهار امتیاز از سوئیس و کوزوو جمع کند تا به پلی‌آف فکر کند و این بدون درنظرگرفتن تفاضل گل منفی‌شان است.

● مشکلات تیم

یان دال توماسون، مربی دانمارکی، قول تحول داده بود. او تیمی را تحویل گرفت که پس از حذف از یورو ۲۰۲۴ در بحران هویتی غوطه‌ور بود. اختلافات داخلی، از جمله تنش با دروازه‌بان برنده روبن اولسن و عملکردهای پرنوسان در لیگ ملت‌ها، اعتبار او را زیرسؤال برده است. توماسون با وجود استفاده از تاکتیک‌های تهاجمی مثل استفاده همزمان از ایساک و یوکرس، نتوانسته است نتایج خوبی بگیرد. ایساک و یوکرس هنوز در این مقدماتی گل نزده‌اند. آمارها فریاد می‌زنند؛ سوئد در سه بازی، فقط دو شوت در چارچوب داشته و مالکیت توپشان مقابل سوئیس به ۴۲ درصد نرسیده است.

● به امید ستاره‌ها

این شکست، ریشه در مشکلات ساختاری دارد. سوئد، ملتی با تاریخچه‌ای پربار در جام جهانی، از حضورهای مداوم دهه‌های ۵۰، ۹۰ حالا با نسلی از ستاره‌ها روبه‌روست که در سطح باشگاهی می‌درخشند، اما در عرصه ملی، هم‌صدایی ندارند. نمونه بارز این موضوع، ویکتور یوکرس و الکساندر ایساک است.

دو مهاجم در تابستان گذشته با انتقال‌های نجومی رایجی تیم‌های بزرگ لیگ انگلیس شدند، اما در پیراهن تیم ملی درخشش سطح باشگاهی را ندارند. به نظر می‌رسد مشکل کل نزدن تیم از خط میانه نیز، باز هم بدون هافبک‌های نظم‌دهنده و خلاق، حملات سوئد به بن‌بست می‌خورد. توماسون سعی کرده با سیستم ۱-۳-۲-۴، تعادل ایجاد کند، اما ضعف در میانه میدان، تیم را آسیب‌پذیر کرده است. حالا سؤال اینجاست: آیا این ستاره‌ها می‌توانند نجات‌دهنده کشورشان باشند یا فقط تماشاگر سقوط؟

تاریخ نشان می‌دهد سوئد در پلی‌آف‌ها عملکرد خوبی داشته، اما با این فرم، حتی پلی‌آف هم دورازدسترس است. بازی بعدی مقابل اسلوونی در نوامبر، آخرین تیر در ترکش نام دارد. اگر توماسون نتواند این استعدادها را به یک ماشین واحد تبدیل کند، سوئد با این همه ستاره، بار دیگر جام جهانی را از دست خواهد داد.

تیم ملی سوئد ممکن است بار دیگر جام جهانی را از دست بدهد. در شیکه استادیوم ملی سوئد در استکهلم پر از امید بود، بار دیگر ثابت شد استعدادهای درخشان به تنهایی نمی‌توانند معجزه کنند. شکست مقابل سوئیس در چارچوب هفته سوم مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶، زنگ خطری جدی برای زردها به صدا درآورد. بنالتی دقیق گرانیت زاکا در دقیقه ۶۵ و ضربه تکمیلی یوهان مانزیمی در اواخر بازی، نه‌تنها سه امتیاز حیاتی را به حساب سوئیسی‌ها ریخت، بلکه عمق بحران سوئد را عریان کرد؛ تیمی با ستارگانی چون الکساندر ایساک، ویکتور یوکرس، آنتونی الانگا و دزان کولوسفسکی، حالا در گروه دوم مقدماتی قاره اروپا در آستانه حذف زودهنگام قرار گرفته است. شانس صعود مستقیم؟ فقط روی کاغذ و آن هم با فرض معجزه‌های بعدی.

● ماموریت سخت

بیایید نگاهی بیندازیم به وضعیت فعلی این گروه. سوئیس با ۹ امتیاز از سه بازی، قاطعانه صدرنشین است. آن‌ها با پیروزی‌های قاطع مقابل اسلوونی و کوزوو و حالا این برد خارج از خانه، دروازه صعود مستقیم را برای خود نیمه باز گذاشته‌اند. دروازه‌بانان سوئیسی هنوز گلی نخورده‌اند و دفاعشان همچون دیواری نفوذناپذیر عمل می‌کند.

در مقابل، سوئد با یک امتیاز، پس از شکست مقابل کوزوو، تساوی بدون گل مقابل اسلوونی و حالا با این باخت تلخ مقابل سوئیس، در قعر جدول قرار دارد. کوزوو با چهار امتیاز و اسلوونی با دو امتیاز حداقل رقبای دست‌یافتنی به نظر می‌رسند. باوجود اینکه فقط سه بازی باقی مانده است، سوئد باید دست‌کم چهار امتیاز از سوئیس و کوزوو جمع کند تا به پلی‌آف فکر کند و این بدون درنظرگرفتن تفاضل گل منفی‌شان است.

● مشکلات تیم

یان دال توماسون، مربی دانمارکی، قول تحول داده بود. او تیمی را تحویل گرفت که پس از حذف از یورو ۲۰۲۴ در بحران هویتی غوطه‌ور بود. اختلافات داخلی، از جمله تنش با دروازه‌بان برنده روبن اولسن و عملکردهای پرنوسان در لیگ ملت‌ها، اعتبار او را زیرسؤال برده است. توماسون با وجود استفاده از تاکتیک‌های تهاجمی مثل استفاده همزمان از ایساک و یوکرس، نتوانسته است نتایج خوبی بگیرد. ایساک و یوکرس هنوز در این مقدماتی گل نزده‌اند. آمارها فریاد می‌زنند؛ سوئد در سه بازی، فقط دو شوت در چارچوب داشته و مالکیت توپشان مقابل سوئیس به ۴۲ درصد نرسیده است.

● به امید ستاره‌ها

این شکست، ریشه در مشکلات ساختاری دارد. سوئد، ملتی با تاریخچه‌ای پربار در جام جهانی، از حضورهای مداوم دهه‌های ۵۰، ۹۰ حالا با نسلی از ستاره‌ها روبه‌روست که در سطح باشگاهی می‌درخشند، اما در عرصه ملی، هم‌صدایی ندارند. نمونه بارز این موضوع، ویکتور یوکرس و الکساندر ایساک است.

دو مهاجم در تابستان گذشته با انتقال‌های نجومی رایجی تیم‌های بزرگ لیگ انگلیس شدند، اما در پیراهن تیم ملی درخشش سطح باشگاهی را ندارند. به نظر می‌رسد مشکل کل نزدن تیم از خط میانه نیز، باز هم بدون هافبک‌های نظم‌دهنده و خلاق، حملات سوئد به بن‌بست می‌خورد. توماسون سعی کرده با سیستم ۱-۳-۲-۴، تعادل ایجاد کند، اما ضعف در میانه میدان، تیم را آسیب‌پذیر کرده است. حالا سؤال اینجاست: آیا این ستاره‌ها می‌توانند نجات‌دهنده کشورشان باشند یا فقط تماشاگر سقوط؟

تاریخ نشان می‌دهد سوئد در پلی‌آف‌ها عملکرد خوبی داشته، اما با این فرم، حتی پلی‌آف هم دورازدسترس است. بازی بعدی مقابل اسلوونی در نوامبر، آخرین تیر در ترکش نام دارد. اگر توماسون نتواند این استعدادها را به یک ماشین واحد تبدیل کند، سوئد با این همه ستاره، بار دیگر جام جهانی را از دست خواهد داد.

فوتبال ایران

ساپینتو استقلال را به آزادی برد

محل تمرینات استقلال به زمین شماره ۴ آزادی انتقال یافت تا آبی پوشان با آرامش بیشتر کارشان را دنبال کنند. تمرینات آبی پوشان از ابتدای فصل جاری درکمپ ناصر حجازی برگزار شده و این درحالی است که مسئولان باشگاه از شروع فصل، زمین شماره ۴ آزادی را هم در اختیار گرفته بودند. ساپینتو برای آنکه بارسیدن فصل سرد، چمن کمپ حجازی فشار زیادی را